

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 22. januar 2020

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestillings besvarelse af spørgsmål nr. 44 til L 80, forslag til lov om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven), stillet den 20. januar 2020 af Miljø- og Fødevareudvalget.

Spørgsmål nr. 44 til L 80

”Vil ministeren kommentere på henvendelse af 20. januar 2020 fra Dyrenes Beskyttelse om formålsbestemmelsen i Dyreværnsloven, jf. L 80 – bilag 11.?”

Svar

I henvendelsen giver Dyrenes Beskyttelse sammenfattende udtryk for, at man ikke kan tale om god dyrevelfærd uden samtidig at omtale hensynet til dyrenes naturlige adfærd og varetagelse af dyrenes behov, og at dette efter Dyrenes Beskyttelses opfattelse bør fremgå af ordlyden til formålsbestemmelsen i lovforslagets § 1. Dyrenes Beskyttelse finder også, at dyrevelfærd og dyreetik er integrerede og uadskillelige begreber, som det ikke giver mening at se isoleret fra hinanden. Derfor fremgår dyreetik ikke af Dyrenes Beskyttelses forslag til en anden ordlyd af formålsbestemmelsen.

Jeg deler ikke Dyrenes Beskyttelses bekymring i forhold til formålsbestemmelses ordlyd. Tværtimod mener jeg, at formuleringen af formålsbestemmelsen i lovforslagets § 1 meget præcist afspejler det, som vi ønsker med den nye dyrevelfærdslov. Hvert enkelt ord i formålsbestemmelsen er nøje overvejet og skal sammenholdes med lovbemærkningerne, hvor formålsbestemmelsen er nærmere uddybet. Her får man således et meget klart billede af lovens formål, og hvad loven omhandler.

Det fremgår af lovforslagets formålsbestemmelse, at loven har til formål at fremme god dyrevelfærd. Udtrykket ”god dyrevelfærd” er bredt og består af en række elementer, der tilsammen er af betydning for, om et dyr i en given situation oplever god eller dårlig dyrevelfærd. I udtrykket indgår både dyreværnsmæssige hensyn og hensynet til dyrenes adfærdsmæssige behov. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, indebærer hensynet til dyrenes adfærdsmæssige behov også, at dyrenes naturlige adfærd, som f.eks. behov for social kontakt, fødesøgningsadfærd eller pels- og fjerpleje tilgodeses i tilstrækkeligt omfang. I produktionsforhold er det imidlertid ikke altid muligt at tilgodese dyrenes naturlige adfærd fuldt ud, f.eks. når dyr holdes i stald eller på et begrænset udendørs område, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt, at dette fremgår af formålsbestemmelsens ordlyd.

Det fremgår endvidere af den grundlæggende bestemmelse i lovforslagets § 3, at enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses og passes m.v. under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Med hensyn til dyreetik så er det ikke nyt, at lovgivningen på dyrevelfærdsområdet omfatter dyreetiske hensyn, men det er nyt, at det foreslås nævnt eksplicit i loven. I dag forholder det sig således, at der både er regler i den gældende dyreværnslov, som i større eller mindre grad relaterer sig til dyreetiske forhold, samt i særlovgivningen. F.eks. er reglerne om forbud mod seksuel omgang med dyr i dag reguleret i den gældende dyreværnslov, hvor der også er fastsat regler om nedsættelse af Det

Dyreetiske Råd. Derimod er forbud mod markedsføring m.v. samt indførelse og udførelse af skind og skindprodukter fra hunde og katte reguleret i en særskilt lov.

Den nye dyrevelfærdslov vil være en rammelov for langt størstedelen af dyrevelfærdslovgivningen og vil skulle varetage både dyrevelfærdsmæssige og dyreetiske hensyn, herunder kan der være tale om hensyn, som både rummer dyrevelfærdsmæssige og dyreetiske aspekter.

Jeg finder ikke, at der er grundlag for at ændre ordlyden af formålsbestemmelsen i lovforslagets § 1, som anført i henvendelsen fra Dyrenes Beskyttelse.

Mogens Jensen

/

Hanne Larsen